

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 975/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 10 października 2019 roku w sprawie II K 569/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza prawa materialnego tj. art. 220 kk poprzez błędne jego zastosowanie w sytuacji, w której oskarżony nie był pracodawcą pokrzywdzonego.</p> <p>Drugi z obrońców upatruje w tym błąd w ustaleniach faktycznych co do przyjęcia niewłaściwego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	nadzoru nad pracą pokrzywdzonego podczas gdy nie był on pracownikiem oskarżonego.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Poprawnie sformułowanym zarzutem jest w tej sytuacji zarzut obrazy prawa materialnego, aczkolwiek nie jest on zasadny. Oskarżony mimo, że nie był pracodawcą, był podmiotem przestępstwa z art. 220 kk albowiem był osobą odpowiedzialną za BHP w stosunku do pokrzywdzonego na podstawie art. 304 § 3 ust. 2 Kodeksu Pracy		
Wniosek		
Wniosek o uniewinnienie (ewentualnie uchylene wyroku). Oskarżony zdaniem obrony nie może być podmiotem tego przestępstwa.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo		

zasadny albo niezasadny.			
<p>Oskarżony może być podmiotem tego przestępstwa albowiem był osobą odpowiedzialną za BHP w rozumieniu art. 220 kk na zasadzie odesłania z art. 304 § 3 ust. 2 Kodeksu Pracy. Jednak należało go uniewinnić z innych przyczyn, omówionych poniżej.</p> <p>Alternatywny wniosek o uchylenie wyroku jest bezpodstawny.</p>			
3.2.	<p>Obraza przepisów postpowania, tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez błędną ocenę dowodów w postaci zeznań świadków M. M. (1), A. K., J. P., D. J. oraz P. K. i S. N. w zakresie okoliczności dotyczącej sprzątnięcia miejsca wypadku przed oględzinami procesowymi i usunięcia resztek folii.</p> <p>Związany z tym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, że zdjęcia zrobione po wypadku odzwierciedlają stan</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>faktyczny bezpośrednio po nim.</p> <p>Związany z tym błąd w ustaleniach faktycznych co do braku owinięcia podnoszonych palet folią typu "strech".</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Z zapisu monitoringu (płyty k. 72 i k. 465), który Sąd Okręgowy obejrzał (i ma wątpliwości czy oglądał go prokurator i Sąd pierwszej instancji) wynika, że miejsce wypadku było sprzątane przez trzech pracowników po odjeździe karetki i po zajrzeniu na miejsce wypadku przez pierwszych policjantów (S. N. i K. W.). Czynność ta miała miejsce od godziny 17.37 do godziny 17.41 według wskazań monitoringu.</p> <p>Pracownicy sprząkali miejsce wypadku zanim pojawiła się ekipa z prokuratorem technikiem kryminalistycznym (przyjechali około</p>			

godziny 18.33). Robili to bez nadzoru policji. Teza Sądu Rejonowego, uzasadniającego odmowę wiary świadkom w tym zakresie argumentem, iż sprzątanie miało mieć miejsce przed magazynem, a nie w magazynie gdzie zdaniem Sądu meriti doszło do wypadku polega na nieporozumieniu - przecież do przyciśnięcia pokrzywdzonego batami doszło właśnie przed magazynem, dokładnie w miejscu, które sprzątane jest przez pracowników zarejestrowanych na monitoring. Sąd Rejonowy nie zwrócił uwagi, że pokrzywdzony pobierał palety z miejsca położonego tuż przy drzwiach magazynu, tak blisko, że nie dało się ich później zamknąć z uwagi na stojący po wypadku wózek, a białe przygniotły pokrzywdzonego już przed magazynem, bo tam się wysypały (niczym lawina pochłaniając uciekającego w stronę wyjścia i będącego już na zewnątrz magazynu

pokrzywdzonego).
Zatem dezawuowanie zeznań świadków o sprzątnięciu miejsca wypadku z uwagi na to, że mieli to zrobić jedynie przed magazynem jest błędem - z nagrania wynika, że oni sprzątnęli dokładnie to miejsce, w którym doszło do wypadku i w którym mogła znajdować się folia zabezpieczająca blaty, rozerwana na strzępy na skutek uderzenia związanych nią blatów o dach wózka widłowego, którym operował pokrzywdzony.
Monitoring jest zbyt słabej jakości (w dodatku było już ciemno) i nie da się precyzyjnie wskazać czynności podnoszenia folii z podłoża, ale nie ma żadnych powodów, aby nie dawać w tym zakresie wiary świadkom w osobach M. M. (1), A. K., J. P., D. J., że takie kawałki folii podnosili (bo ewidentnie miejsce wypadku sprzątnęli).
Logiczna analiza zeznań policjantów również temu nie zaprzecza. W szczególności gdy pierwszy raz zobaczyli oni miejsce

wypadku, mogli nie widzieć żadnej folii, bo była przykryta chaotycznie rozrzuconymi blatami. Policjant będący pierwszy na miejscu S. N. potwierdził fakt sprzątnięcia blatów przez pracowników (k. 348 v). Znamienne jest, że gdy policjantowi S. N. okazano zdjęcia wykonane przez technika kryminalistycznego stwierdził, że na tych zdjęciach nie ma odzwierciedlonego stanu miejsca, które zastał bezpośrednio po przyjeździe (zeznania k. 350). S. N. przyjechał jako pierwszy około godziny 17.25. Około godziny 17. 37 - 17. 41 miało miejsce sprzątnięcie, a dopiero około godziny 18.33 przyjechał prokurator z technikiem. Skoro S. N. stwierdził, że na zdjęciach (wykonanych po godzinie 18.33) jest inny stan miejsca niż w momencie, gdy je oglądał (około godziny 17. 25), to potwierdza się, że miejsce to było sprzątnięte przed przybyciem technika kryminalistycznego. Dodajmy do tego zeznania technika

kryminalistycznego M. W. , który wprost zeznał, że jak przyjechał na miejsce (około godziny 18.33), to "było wszystko uprzątnięte" (k. 355v). Potem dodał, że obecny na miejscu "brzydko" (podobnie chodzi o M. M.) potwierdzał, że teren był sprzątnięty, a ponadto M. W. nie wykluczył istnienia pozostałości po folii, tylko stwierdził, że "ta folia jeżeli była to była uprzątnięta" (k. 355v). Folia termokurczliwa typu "strech", którą owijano blaty, ma te właściwości, że lepi się i kurczy, w dodatku w wyniku uderzenia paczki blatów została rozerwana na strzępy, więc jej resztki nie rzucały się w oczy. Skoro nie można wykluczyć, że w/w świadkowie te resztki sprzątnęli, to należy przyjąć, że była to folia, którą owinięte i zabezpieczone były blaty które spadły najpierw na wózek, a potem na pokrzywdzonego (po rozerwaniu się folii), a skoro tak, to nie można przypisywać oskarżonemu, że poprzez złe

zabezpieczenie tego materiału naraził pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 220 kk. Nie oznacza to zakwestionowania oceny zeznań M. M. (1) i ustalenia co do znajdowania się w magazynie nie owiniętych folią blatów - takie tam się znajdowały, co wynika również z dokumentacji zdjęciowej. Sedno sprawy leży w tym, że to nie te blaty usiłował przewozić pokrzywdzony - on przewoził (usiłował przewieźć) blaty owinięte. Co więcej, nie jest logiczne, aby na jego wózek poleciały blaty z nieowiniętej partii, bo wówczas nie doszłoby do ugięcia się specjalnie wzmocnionego metalowymi rurami dachu wózka (blaty spadając pojedynczo nie miałyby tej energii kinetycznej potrzebnej do wywołania takiego efektu). Logiczne jest, że na dach wózka spadła owinięta folią paczka blatów ważąca około 500 kg, spowodowało to ugięcie się dachu wózka, a następnie

rozerwanie folii i rozsypanie się blatów, które chaotycznie zaczęły się wysypywać i przygniotły uciekającego pokrzywdzonego (co widać na monitoringu). Ponadto, gdyby na pokrzywdzonego miały spadać blaty podnoszone przez niego wózkiem widłowym, to przecież nie zdążyłby wysiąść z wózka, przecisnąć się przez wąskie przejście pomiędzy wózkiem, a ustawionymi blatami i wyjść przed magazyn (gdzie zginął). Logiczne jest, że rozpoznał zagrożenie zawałaniem się piramidy blatów, więc najpierw musiały się one chwiać, więc nie były to blaty podnoszone przez niego widłami wózka. Jedynym logicznym rozwiązaniem tej zagadki jest potrącenie przez pokrzywdzonego innego "słupa" blatów, prawdopodobnie poprzez zbyt głębokie wjechanie widłami w paletę, na którą stały podnoszone przez niego blaty i zahaczenie nimi o

<p>następny "słupek" blatów, co spowodowało ich rozchwianie i zawalenie się konstrukcji.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie (ewentualny wniosek o uchylenie wyroku).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Oskarżony nie naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 220 kk, więc wniosek o uniewinnienie jest zasadny. Wniosek alternatywny o uchylenie wyroku jest bezpodstawny.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez niezasadne przyjęcie, iż w wyniku działań oskarżonego pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 220 kk, podczas gdy nie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>zachodzą warunki do przyjęcia bezpośrednio tego niebezpieczeństwa.</p> <p>W drugiej apelacji analogiczny argument podniesiony jest w ramach zarzutu obrazy prawa materialnego, sedno obu tych zarzutów sprowadza się do tego samego.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty te prowadzą do uniewinnienia, choć z formalnego punktu widzenia właściwie sformułowany jest ten, który opiera się o obrazę prawa materialnego (będzie to na końcu wyjaśnione). Jest to jednak kwestia formalna, jakby tego nie ujmować, obrońcy mają rację. Niezależnie od omówionego wcześniej zarzutu dotyczącego błędnej oceny dowodów i błędu w ustaleniach i niezależnie od tego, czy błaty które próbował przewieźć pokrzywdzony były owinięte folią, to i</p>			

tak oskarżony nie wyczerpał dyspozycji art. 220 kk, albowiem pokrzywdzony w wyniku działań i zaniechań oskarżonego i tak nie znalazł się w bezpośrednim niebezpieczeństwie wystąpienia skutków z art. 220 kk. Dla potrzeb wyводу założmy, że blaty te nie były owinięte folią - i cóż z tego?. Blaty te leżały sobie jeden na drugim i nie stwarzały dla nikogo niebezpieczeństwa, dopóty, dopóki rejonu ich składowania nie nawiedziłoby trzęsienie ziemi albo dopóki nie podjęto by próby ich przesunięcia lub przewiezienia. Do wytworzenia się stanu bezpośredniego niebezpieczeństwa musiały pojawić się jeszcze dwa czynniki, niezależne od oskarżonego, za to w pełni zależne od pokrzywdzonego.

Po pierwsze, pokrzywdzony, mający przewieźć takie nieofoliowane blaty mógł zapobiec niebezpieczeństwu związanemu z ich zawaleniem się powstrzymując się

od ich transportu na
szczybie
przewożonej partii,
tylko zdejmując je
pojedynczo lub w
małych partiach
i zabezpieczając
folią (wózek
z odpowiednim
wysokim
podnośnikiem
pozwala na
sięgnięcie do palety
znajdującej się
nawet wysoko, na
innych paletach i
zdjęcie tej z góry,
wcale nie trzeba
było materiału tego
przewozić chwytając
go na samym
spodzie). Przecież
biegły ds. BHP,
na którego opinii
Sąd Rejonowy się
oparł, w każdej z
opinii podkreślał, że
podejmowanie się
przez
pokrzywdzonego
przewożenia tych
blatów w taki sposób
(przy założeniu, że
nie były owinięte
folią) było jego
błędem i było
to równoważną
oraz bezpośrednią
przyczyną wypadku.
Zatem
pokrzywdzony na
skutek
pozostawienia
takich
nieofoliowanych
palet nie znalazł
się w bezpośrednim
niebezpieczeństwie -
zanim to
niebezpieczeństwo

przybrało cechę bezpośredniości musiał zostać włączony dodatkowy czynnik w postaci podjęcia się przez pokrzywdzonego tego transportu, od którego mógł i powinien odstąpić.

Po drugie, pokrzywdzony dopóty, dopóki znajdował się w kabinie wózka widłowego, był bezpieczny niezależnie od stanu zabezpieczenia palet, albowiem znajdował się wewnątrz specjalnie wzmocnionej i skonstruowanej kabiny, stanowiącej swego rodzaju "bezpieczną klatkę". Tak to zostało pomyślane i stworzone, aby nawet w wypadku przewrócenia się wózka widłowego, albo upadku na ten wózek przewożonych ciężarów, operator był bezpieczny. Dlatego zresztą istnieje bezwzględny obowiązek zapinania się operatora w pasy bezpieczeństwa - aby zapobiec bezwarunkowemu odruchowi ucieczki. Zauważono bowiem, że większość wypadków miała

miejsce, gdy operator takiego wózka w razie jego przewracania się lub spadania na niego jakiś przedmiotów uciekał z niego wprost pod spadające przedmioty lub pod sam wózek. Operator zapięty w pasy przewracał się wraz z wózkiem i pozostawając w jego bezpiecznej kabynie unikał poważnych obrażeń. Pokrzywdzony zignorował obowiązek zapięcia pasów, a potem uciekał z kabiny opuszczając bezpieczne schronienie. Zatem nawet w momencie osypywania się blatów jeszcze nie był w bezpośrednim niebezpieczeństwie wystąpienia skutków z art. 220 kk. Znalazł się w tym bezpośrednim niebezpieczeństwie, gdy ignorując zasady BHP, szkolenia, kursy i zdrowy rozsądek opuścił bezpieczną klatkę jaką stanowiła kabina wózka widłowego i wybiegł wprost pod lawinę ciężkich drewnianych blatów. Dlatego to nie oskarżony spowodował stan

bezpośredniego
niebezpieczeństwa
dla pokrzywdzonego
- to pokrzywdzony
znalazł się w
tej sytuacji na
skutek własnych
decyzji i działań.
Podkreślenia
wymaga, że i tę
okoliczność biegły
sądowy ds. BHP
za każdym razem
podnosił jako
równoważny
czynnik wpływający
na zaistnienie
wypadku stanowiący
jego bezpośrednią
przyczynę. Wręcz
podkreślał ten
czynnik podając,
że "bez wątpienia
błędem najwyższej
wagi było
zachowanie
operatora, o czym
pisałem w opinii.
Głównym błędem
była ucieczka z
kabiny.."(opinia k.
290v).

O tym, że
pokrzywdzony były
bezpieczny
wewnątrz kabiny
wózka widłowego
wymownie świadczy
zdjęcie na k. 159.
Widać na nim
wózek przygnieciony
blatami - jego
dach jest lekko
wgięty, ale żaden
blat nie naruszył
bezpiecznej strefy w
środku kabiny, a
wgniecenie dachu
jest nieznaczne i

nie spowodowałyby nawet dotknięcia czubka głowy siedzącego za kierownicą operatora. Siedzący w środku człowiek nie doznałby żadnego uszczerbku - poza tym, że najadłby się strachu nic by mu się nie stało. Zatem operator wózka postępujący zgodnie z instrukcją, szkoleniem i zasadami BHP (a także zdrowym rozsądkiem) byłby całkowicie bezpieczny mimo zwalania się na wózek blatów (niezależnie od tego, czy owiniętych folią czy nie).

Zatem stan wytworzony przez oskarżonego (nawet przy przyjęciu złego zabezpieczenia blatów przez brak ich owinięcia folią) nie stwarzał bezpośredniego niebezpieczeństwa o jakim mowa w art. 220 kk, albowiem do powstania tego stanu musiały włączyć się jeszcze co najmniej dwa czynniki zależne od pokrzywdzonego (podjęcie się transportu i ucieczka z kabiny wózka). Oczywiście tym

bardziej oskarżony nie wywołał stanu bezpośredniego niebezpieczeństwa, gdy przyjmujemy (a tak Sąd Okręgowy uznał), że przewożone przez pokrzywdzonego palety były ofoliowane.

Wówczas definitywnie odpadają bezpośrednie przyczyny wypadku leżące po stronie oskarżonego (opinia biegłego ds. BHP k. 290).

Na zakończenie stwierdzić należy, że przecież tak to ustalił Sąd Rejonowy, co jest oddane zarówno w opisie czynu przypisanego, jak i w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Literalnie stwierdza się tam, że pokrzywdzony "zlekceważył zagrożenie" (które mógł rozpoznać - dopisek SO) i podjął próbę transportu, co było naruszeniem zasad BHP (naruszeniem ze strony pokrzywdzonego - dopisek SO), a następnie opuścił kabinę operatora wózka "co było błędem i w efekcie doprowadziło do odniesienia przez L.

<p>P. wielonarządowych obrażeń ciała, które skutkowały jego zgonem". Już per se z tego opisu wynika brak bezpośredniości niebezpieczeństwa - sytuacja zagrażająca bezpośrednio niebezpieczeństwem wystąpienia skutków z art. 220 kk nastąpiła (według opisu przypisanego czynu) po włączeniu się do zaistniałego i zastanego przez pokrzywdzonego stanu faktycznego dwóch zależnych od pokrzywdzonego czynników zewnętrznych w postaci zlekceważenia przez niego zasad BHP i jego błędu w postaci opuszczenia kabiny wózka. Dlatego właściwie sformułowanym (i w pełni zasadnym) zarzutem jest ten, który opiera się na obrazie prawa materialnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uniewinnienie (ewentualny wniosek o uchylene wyroku).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za</p>		

<p>zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Oskarżony nie naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 220 kk, więc należało go uniewinnić. Alternatywny wniosek o uchylenie wyroku jest bezpodstawny.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Sąd zastosował art. 436 kpk i nie będzie omawiał pozostałych zarzutów.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Rozpoznanie wyżej opisanych we wcześniejszych częściach uzasadnienia zarzutów jest wystarczające do wydania orzeczenia, rozpoznawanie kolejnych (drugorzędnych) mija się z celem i byłoby bezprzedmiotowe,</p>		

<p>skoro w świetle powyższego ewidentnie należy uniewinnić oskarżonego.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zmiana poprzez uniewinnienie od zarzuczonego i przypisanego czynu</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Oskarżony nie wyczerpał znamion zarzuczonego i przypisanego</p>		

przestępstwa (a także nie wyczerpał znamion innego przestępstwa, w szczególności art. 160 kk) albowiem nie spowodował narażenia pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia zdarzeń określonych w tych przepisach (tj. w art. 160 kk i art. 220 kk). Nie wyczerpał znamion art. 155 kk, między jego działaniem bądź zaniechaniem, a śmiertelnym skutkiem nie ma adekwatnego związku przyczynowego. Wypadek i skutek śmiertelny będący jego konsekwencją nastąpił na skutek działania pokrzywdzonego (naruszenie zasad BHP, działanie nierozsądne polegające na wybiegnięciu z bezpiecznego wózka pod opadające blaty), oskarżony nie miał na to wpływu, nie mógł tego przewidzieć i temu zapobiec.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres podstawa prawna uchylenia	i		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne wskazania co do	i		

dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	W związku z uniewinnieniem koszty procesu ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 kpk)	
3	Zasądzono na rzecz oskarżonego od Skarbu Państwa zwrot kosztów obrony w związku z uniewinnieniem i występowaniem w sprawie obrońców z wyboru (art. 632 pkt 2 kpk). Koszty obliczono według stawek minimalnych za śledztwo (600 zł), pierwszą rozprawę główną przed Sądem Rejonowym (840 zł), sześć dodatkowych terminów rozpraw przed Sądem	

	Rejonowym (1008 zł) i za rozprawę apelacyjną (840 zł). Zwrot kosztów obrony dotyczy udziału w sprawie jednego obrońcy, choć w rozprawie odwoławczej uczestniczyło dwóch, albowiem wynika to z dyspozycji art. 616 § 1 pkt 2 kpk.
7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana